

De Klencke: Februari 2024, een impressie door Popke Graansma.

De droge perioden van de afgelopen jaren hebben een forse aanslag op de watervoorraden gepleegd en landschap en natuur hebben daar in meer c.q. mindere mate van te lijden. Gelukkig worden ze nu weer aangevuld en ontstaat er weer een buffer voor drogere perioden.

Ook in de natuurgebieden van Natuurmonumenten in Drenthe is dat momentaan goed te zien, bijvoorbeeld in de beekdalen rond de Klencke. Het verschil tussen sloot en land is soms nauwelijks meer te zien; een eldorado voor grauwe ganzen en grote zilverreigers.

De wandelpaden zijn ook erg drassig, soms moet je even omlopen en laarzen zijn eigenlijk een must. Maar tijdens een wandeling is er genoeg te zien of te horen. Recent zag ik rond de Klencke grote groepen putters; een kleurig vrolijk schouwspel, in de elzen een groepje barmsijzen, een overvliegende raaf en zowaar twee roepen waterrallen. Dit familielid van het waterhoentje zie je niet zo vaak, maar geluid maken kunnen ze zeker en het wordt omschreven als het gegil van een speenvarken.

Ook tijdens een tochtje op het Mantingerzand waren laarzen wel nodig. Op de heuveltjes en zandverstuivingen was het natuurlijk droog maar in de lagere stukken zeker niet. Er stond veel water, ook op plekken waar dit al jaren niet meer gezien is. Eén van de verschillende veenputten die daar liggen stond goed vol water, mooi gezicht met de berken en weerspiegeling in het water.

Dus ook in deze natte tijden is er nog genoeg moois te zien en te horen !